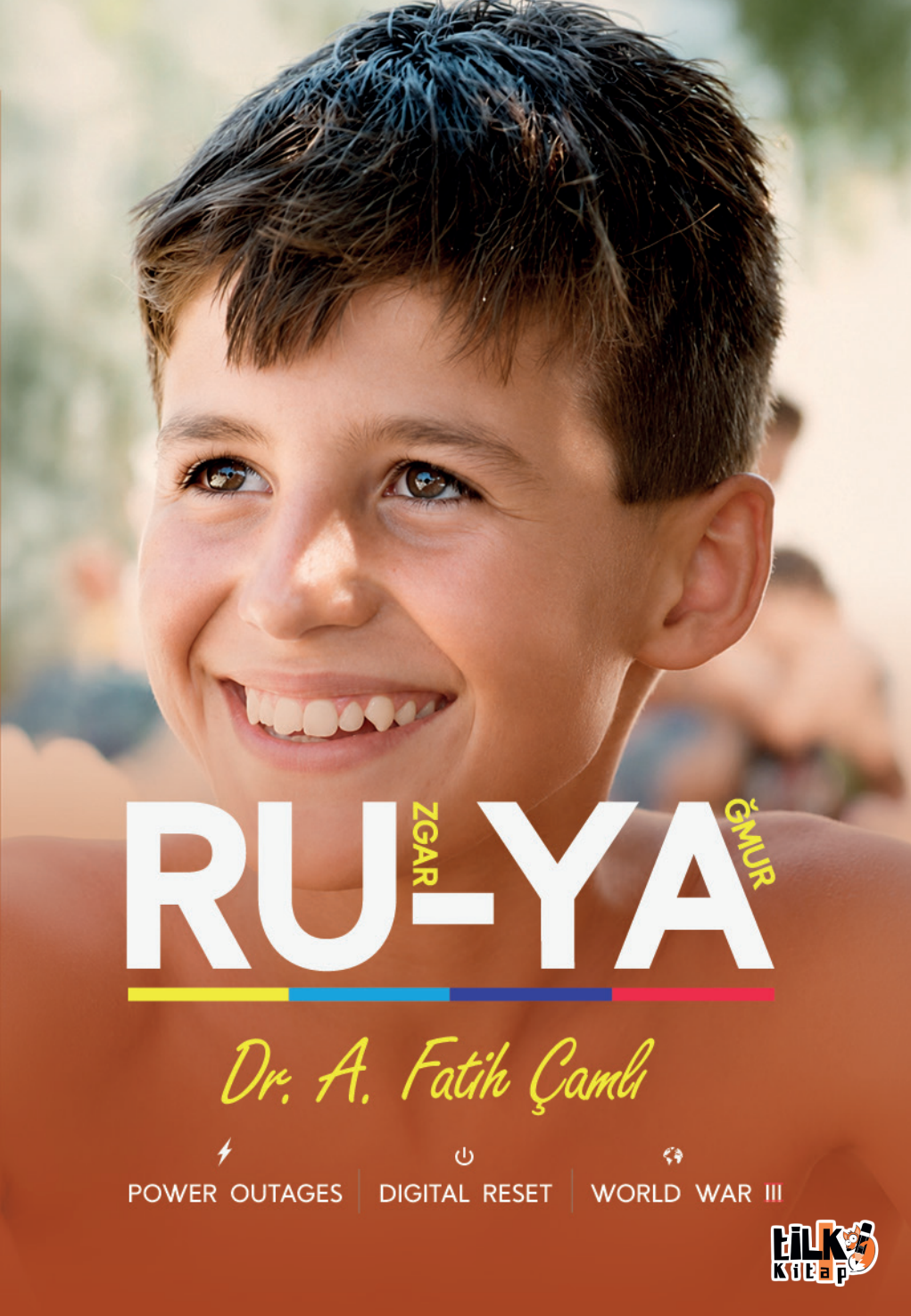

RU-YA

ZGAR

ĞMUR

Dr. A. Fatih Çamlı

POWER OUTAGES | DIGITAL RESET | WORLD WAR III

Tilki Kitap

tilki
Kitap

RU-YA
Dr. A. Fatih Çamlı

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
tilki@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Editör: Gökçe Hilal Tırpan
Sayfa Tasarım: Yusuf Efe Civlez
Kapak Tasarım: Tekin Parmaksız

1. Basım, İstanbul, Temmuz 2026
ISBN: 978-625-8579-98-7
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

RU-YA

Dr. A. Fatih Çamlı

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ 9

BÖLÜM 1
ÖZ GEÇMİŞ 11

BÖLÜM 2
FİNANSAL PİYASALAR 19

BÖLÜM 3
FORMASYONLAR 85

BÖLÜM 4
İLERİYE DÖNÜK TAHMİNLER 95

BÖLÜM 5
SAÇMALAMACA 109

1986 — Nazilli Beşeylül İlkokulu

1994 — Nazilli Anadolu Lisesi

2004 — Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi

2004-2005 — Mardin Nusaybin Girmeli Sağlık Ocağı

2005-2006 — Tekirdağ Çerkezköy 3.Zırhlı Tugay Komutanlığı

2006-2007 — Aydın Kuşadası Saydam Tıp Merkezi

2007-2009 — Sivas Şarkışla Devlet Hastanesi

2009-2010 — Afyonkarahisar Dinar Devlet Hastanesi

2010-2017 — Afyonkarahisar Evciler Aile Sağlık Merkezi

2017-2019 — Denizli Acıpayam Kelekçi Aile Sağlık Merkezi

2019-2021 — Denizli Pamukkale Uzunpınar Aile Sağlık Merkezi

2021 — Bugün Denizli Pamukkale Şehit Jandarma Uzman Çavuş Burhan Acar Aile Sağlık Merkezi

ÖN SÖZ

Kitabımı başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarına, sonrasında kitaba ismini vermeme ilham olan çocuklarım Rüzgar, Yağmur ve eşim Cemile Çamlı'ya ithaf ediyorum.

Bu kitapta çalışıp çabalayıp bilimin, doğrunun ve haklının galip gelmesi yolculuğunda sizlere yaşanmış hikâyeler anlatmak, sizin finansal okuryazarlığınıza katkıda bulunmak ve bu bilgi birikimle sonrasında olabilecek olaylar hakkında tahminlerde bulunmak istiyorum.

Bu kitabı yazarak 2020'de yaşanan pandemi ile 1789'da başlamış Yakın Çağ'ın bittiğini ve yeni bir çağa girdiğimizi tarihe not düşmek istedim. İnsanların anlık izlendiği, konunun uzmanının sosyal medya olduğu, kullan at anlayış istenen, her şeyin içinin boşaltıldığı ve her şeyin değerinin parayla ölçüldüğü bu yeni çağda **bilginin** yeniden insanlığın faydasını düşünenlerin eline geçmesini diliyorum.

Not: Rü-Ya olarak isimlendirdiğim kitabımda anlattıklarım sadece yaşanmış gerçeklerden yola çıkarak gelecek hakkında fikir yürütme amacı taşımaktadır. Paylaştığım düşünceler **kesinlikle yatırım tavsiyesi olarak değerlendirilmemelidir.**

BÖLÜM 1
ÖZ GEÇMİŞ

İki katlı lojmanımızda merdivenin korkuluğundan kayarak aşağı inişimi, Sümerbank Nazilli Basma Sanayi Fabrikasının kocaman bahçesinde bütün çocukların cıvıl cıvıl seslerini hatırlıyorum. Tenis kortumuz, Nazilli merkezine gidip geldiğimiz **Gıdı Gıdı** trenimiz, masa tenisi, bilardo, betondan tam donanımlı golf sahamız, basket sahası ve futbol sahası ile mükemmel bir anlayışı 1980'de bizlerle birlikte belli bir kesimin görmüş olması mı şu anki açgözlü, saldırgan ve bencil toplumu yarattı bilmiyorum. Akşamları restoranında yediğimiz yemekler mi unutulmazdı, bahçede havuz başında demir masa ve sandalyede otururkenki ortam mı, yoksa Kuşadası'ndaki denize sıfır Sümerbank Tatil Köyü'nde beş metre derinliğe sahip tramplenli havuz, denize sıfır restoran, şeffaf jelatine sarılı kakaolu dondurma ve diskosu ile on dört gün tepe tepe tatil yapmak mı? Bizim için sene 2100'müş de biz bilmiyormuşuz.

Şanslıydım. Bunları göremeyen milyonlar vardı ülkemizde ve biz bunları 1980'de gördük. Şanslıydım çünkü paylaşmayı, kin gütmemeyi, dersten çok oynadığın oyunların fazlalığı ve biriktirdiğin anıların senin gelişiminde fark yarattığını şu an anlayabiliyorum.

Dört yaşıma kadar belli kelimeler dışında (anne, baba, mama ve su) konuşamadığımı hatırlıyorum. İki sene gittiğim

anaokulunda her gün bir annenin, tüm sınıfın beslenmesini özene bezene hazırladığı yiyeceklerle üstlenmesi, şimdi kulağımıza maalesef ki nostaljik geliyor. Pazar günleri babamla şehir merkezindeki pazara gitmek benim için en önemli aktiviteydi. Çünkü her ne kadar cennet gibi bir yerde yaşasak da gerçek hayatın dışarıda olduğunu düşünüyordum. Benim için bu dünya ile ilgili her tecrübe anlamlıydı.

Altı yaşımda babamın istifasıyla lojman hayatımız bitti ve şehir merkezine (Yukarı Nazilli) taşındık. Babam Serbest Muhasebe Mali Müşavirlik Bürosu açtı ve yazları hep onun yanında çalıştım. Başka bir yerde çalışmama izin vermeyen babamın yanında kamu kurumları, bankalar ve müşterilerle evrak, ödeme, imza ve para toplama şeklinde hayatı öğrenmeye devam ettim. Saat 17.00 oldu mu babam şu işi de yap öyle git derdi ve o iş bitince okulun bahçesinde hava kararana kadar arkadaşlarla futbol veya basketbol, bazen gazoz kapağı, bazen tüf tüf oynardık. Önce anadolu lisesini kazandım. Ardından da lise biterken her ne kadar çocukluğum "Doktor olacağım." ile geçse de matematik baskın bir anlayıştan hareketle ve endüstri mühendisliğinin parlamaya başlamasıyla, bir sene bekleyip en iyi mühendisliği kazanmak istedim. Bunu da aileme açıkladım. Ama ailem doktor olmamı çok istedi, ben de yeterince direnemedim. Geçen zaman da ne kadar haklı olduğumu gösterdi ama o günler de çabucak geçti.

1994'te Bursa Uludağ Tıp Fakültesi'ni kazandım. İlk senem çok başarılı geçti. Günde 15-16 saat ders çalıştığım günler oldu. Yemekhaneye giderken bile tekrar yapıyordum, arkadaşlarıma notlara bakmadan konu anlatabiliyordum ve sonunda okul beşinciliği seviyesine ulaştım. Ardından babamın göz kapağı düşme hastalığı (Myestenia Gravis) ilerledi ve ani

kilo kaybı baş gösterdi (1997) ve bu durumun Timoma denen kitleden kaynaklandığını öğrenip ameliyat ettirdik. Bu süreç benim içimdeki Tıp isteğini bitirdi. Çünkü sağlık sisteminde hasta ve yakınını gören gözlerim, inanılmaz bir özveriyle çalışan doktor ve sağlık personellerini de gördü ve bu denklemde gördüğüm herkesin mutsuzluğu beni demoralize etti. Bir de ikinci sınıfta üç bin tane hastalığı şikayetiyle, görüntüleriyle, tanısıyla, tedavisiyle aklımda nasıl tutarım gibi o an hiç içimde olmaması gereken endişe benim ders çalışma azmimi yok etti. Şimdi o yaştaki öğrenciler muayeneye geldiğinde hep diyorum ki "İkinci sınıfta üçe geçmeyi düşünün.", benim endişem dört sene ikinci sınıfta beklememe yol açtı. Sınıfta kalmayla ilk kez karşılaşan, hayatında hiç başarısızlık görmemiş bir çocuğun psikolojisi nasıl olabilir?

Her seneye bu sene farklı deyip başlarken önce amfiye girmek istemiyorsunuz. Çünkü amfiye girerseniz üçüncü sınıf amfisinde sizden daha az çalışarak üçüncü sınıfa geçmiş olan arkadaşlarınızı da göreceksiniz. İnsanlar cevap vermekten hoşlanmayacağınız sorular soracak ve moraliniz daha da bozulacak. Bunlar gibi yanlış olduğunu şu an bildiğiniz ama yaşarken fark etmediğiniz kaçış mekanizmasıyla o ortamlardan uzaklaştım. Ailem hastalıktan dolayı o sene sınıfta kaldığımı bildi ama sonrasında ders çalışamadığımı, amfiye gitmediğimi ve diğer üç sene sınıfta kalışlarımı uzunca bir süre bilmedi.

Kaldığım yurt ortamında tıp fakültesi öğrencisi gibi sürekli çalışmak zorunda olan bir grup olmaması da bir etkendi diye düşünüyorum. Ben de bazen oradaki arkadaşlarımla, bazen yalnız kendime bir dünya kurguladım. Sinemaya gitmek, arkadaşlarla kağıt oynamak ve gezmek gibi...

1998 Kasım'a geldiğimizde her ne kadar babamdan çok para gelmese de içimde bir yatırım hesabı açma isteği oluştu ve bir bankaya gidip yatırım hesabı açmak istedim. Bankadaki personel ne almak istediğimi sordu. "Petrol." dedim. Nasılsa bir gün bitecek ve çalışma hayatımızı 30-40 sene gibi düşünürsek bu süre içerisinde güzel bir getiri alırım diye düşündüm. Ve o gün böyle bir ürün olmadığını söyleyip (Günümüzde her şeyi alıp satabiliyorsunuz, gerçek veya sanal.) beni hisse senetleriyle tanıştırdı. "Biz müşterilere bunları alıp satıyoruz dedi." O gün petrolün varili 16 dolar idi ve 2007 Ağustos'ta 147 doları gördü.

Her zaman bilginin galip geleceğine inanan ben, bu konuda da bilgimi arttırmak amacıyla haftalık ekonomi dergisi alıp satır satır okumaya başladım. Bu arada hesap açtığım banka büyüyen bir banka olduğu için beni seans odasına da kabul ediyordu. Seans odasında da anlık hareketleri izleyebiliyorduk, işlem yapabiliyorduk. Tam 10 sene abone gibi aynı dergiyi, pazar günleri daha market açılmadan kapısında bekledim, aldım, okudum. Verileri takip ettim. Teknik analiz, temel analiz, Fibonacci, altın oran, takas, Elliot…

Öğrendiğim her bilgiyi deniyordum. Bir kazanıyorsam iki kaybediyordum. Her kayıpta neyi yanlış yaptığımı sorguladım. 1,5 sene ya geçti geçmedi, şunu fark ettim: Medya bize haber iletirken esas olarak bilinçaltımıza başka bir bilgi iletiyor. Yani medyanın daha çok bizim algımızı bozmak için geliştirilmiş bir yöntem olduğunu gördüm ve o günden beri ekonomi haberleri başta olmak üzere haberlerde sessiz ayarda izlemeye geçtim.

1999 senesi arkadaşlarımın beşinci sınıfa gelmesi nedeniyle

RU-YA

Çocuklarım Rüzgar ve Yağmur başta olmak üzere, beni tanıyan herkese 50 yılın özeti olabilecek bir eser yazma düşüncesi içimde hep vardı. Dünyayı yönetme hevesindeki güç sahiplerinin sırasıyla Organik, Özgürleştirme, Sürdürülebilirlik, Kaos, İklim Değişikliği ve Yapay Zeka diyerek 2030 sonrası bambaşka bir dünya ve sistem istedikleri tezimi, altını doldurarak sizlere anlatma ihtiyacı hissettim. Bu kitabı yayınlamak ile hem insanlara finansal okuryazarlık ile ilgili bir katkı sağlamak (öğrenmenin en kolay yolu deneyimler olup bunu sizin yerinize başkasının denemiş olması da zahmetsiz bir deneyim olabilir diyerek) hem de yanlış yatırım yaptığımızda kaybettiğimiz şeyin sadece para olduğu yanılgısını insanlara hatırlatmak (Paradan başka moral ve en önemlisi Zaman kaybediyoruz.) istedim. Sizleri finansal piyasalarda mutluluğun ölçüsünün saniyeler, acının ölçüsünün de tonlar olduğunu hissedeceğiniz Ru-Ya isimli kitabımı okumaya davet ediyorum.

tilkikitap.com

KDV muafiyeti uygulanmıştır.

9 786258 579987